

णोपदिता पञ्चम्यसपत्ना पुरीषवती [१५.३.] तस्याः पूर्वामतिहृन्दसमिष्टकामुपद-
धाति भद्रा रातिः वृत्रतूर्ये अवस्थिरेति ककुभां [१५.३८-४०.] चतुश्चतुरक्षरसहित-
याग्निः होतारमित्युच्यते । पुरीषवत्यतिहृन्दइष्टके प्राग्लक्षणे पुरीषयुक्ते च भवतः
अनयोः पुरीषावापः कार्य इति सूत्रार्थः ॥ अतिहृन्दाः अवसानत्रिकोपेता ।
हृन्दांसि गायत्र्यादीनि सप्तातिक्रान्तातिहृन्दाः । चतुःषथ्यक्षरवादष्टिः ककुभामक्षरैः
सहतिधृतिः ॥ यो देवः दानादिगुणयुक्तोऽग्निर्द्वर्धयोनतया देवाच्या देवान्प्रत्यञ्च-
ति गहति देवाची तया देवान्प्रति गतया कृपा कृष्यतः इति कृप् तया क्लृप्तया
समर्थया शोचिषा ज्वालयया घृतस्य विभ्राष्टिं विभ्रंशपातमनुवष्टि अन्विहति ।
शोचिःशब्दस्य स्त्रीत्वमार्षम् । किम्भूतस्य घृतस्य आजुह्वानस्य समन्ताद्भूयमानस्य
सर्पिषः सर्पतीति सर्पिस्तस्य अग्न्यङ्गेषु प्रसरणशीलस्य । य एतादृशः (70.) त-
मग्निं मन्ये जानामि । कीदृशं होतारं देवानामाह्वतारम् दास्वत्तं दासु दाने दा-
तारम् वसुं वासयितारम् सहसो बलस्य सूनुं पुत्रम् बलेन मथ्यमानत्वात् जात-
वेदसमुत्पन्नप्रज्ञम् न इवार्थे जातवेदसं जातसर्वशास्त्रज्ञानं विप्रं ब्राह्मणमिव स्थि-
तम् ॥ ४७ ॥

a. अग्ने त्वं नोऽअन्तम उत त्राता शिवो भव ववृष्यः ॥

b. वसुरग्निर्वसुश्रवा अहो नक्षि युमत्तमः रुयिं दाः ॥

c. तं वा शोचिष्ठ दीदिवः सूम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥ ४८ ॥

का° [१७.१२.१७.] अग्ने त्वमित्यनूकालेऽपरे द्विपदाः । अग्ने त्वम् वसुरग्निः तं
वा इति तिसृभिरपरेऽनूकाले द्विपदेष्टका उपदधातीत्यर्थः ॥ तिस्रो द्विपदा अग्ने-
यः ॥ व्याख्याताः [३.२५.२६.] ॥ ४८ ॥

VI. येन ऋषयस्तपसा सत्रमायन्निन्धाना अग्निः स्वराभरन्तः ।

तस्मिन्नहं निदधे नाकेऽअग्निं यमाङ्गुर्मनव स्तीर्णवर्हिषम् ॥ ४९ ॥

का° [१७.१२.१९.] पुनश्चितिं चोपरि तद्वयेन ऋषय इति प्रत्युचम् । मथ्यो-
पहितस्याष्टिष्टकस्य गार्हपत्यस्योपरि गार्हपत्यवदेव पुनश्चितिमुपदधाति येने-